

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1299 31 tháng 5 năm 2020

Thương Ghét

*Thương ghét đụng chạm sanh chuyện xấu
Cơ duyên Trời độ rất nhiệm màu
Kêu Trời trách Đất cũng phải cầu
Thờ than than thờ tự nuôi sâu*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1994

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) *Quần sanh là ai?*
- 2) *Phần âm là phần gì?*
- 3) *Bé được nhà giàu mời ăn tiệc lớn Bé có mừng không?*
- 4) *Những chuyện thân thoại của người đã nói ra và tự cảm thức có hữu ích gì không?*
- 5) *Tại sao người truyền pháp muốn người mới tu thiền nhiều hơn là nói nhiều?*
- 6) *Ở đời này hay mê hoặc bởi tin đồn tại sao?*
- 7) *Làm người được người khác nâng đỡ lại vui, ngược lại lại buồn tại sao?*

1) 09-03-94

Hỏi: Quần sanh là ai?

Đáp: Quần sanh là những người bạn đồng hành với Bé, bất phân giai cấp, cùng chung sống một đường lối tự phát triển, tùy theo duyên nghiệp của chính mình mà tiến, không còn ô mê lý Phật mà không hành, nhịn nhục tối đa phần hồn sẽ được thăng hoa thanh nhẹ, an lạc vô cùng, thì mới cảm thức được duyên Trời duyên Phật là gì, tự thức tự chăm chỉ tu học thì mới có cơ hội thức tâm.

Kệ:

*Thực hành giải mở tự xuyên tâm
Trí tuệ phân minh giác giác thâm
Đạo hạnh tràn đầy duyên tự thức
Tự hành chơn pháp giải phần âm*

2) 10-03-94

Hỏi: Phần âm là phần gì?

Đáp: Thừa phần âm là phần nặng trực diện năng đi xuống, ở trong xác thì hướng về dục, còn ở người đời thì đấu tranh sanh giặc, ở cõi âm thiêng liêng thì thúc đẩy xúi dục làm điều tiêu hao bất chánh, âm u và không thích ánh sáng, độc tài củng cố những việc không cần thiết, cuối cùng không đi đến đâu cả, tạo nghiệp khổ tâm mà không hay. Ngược lại người tu thiền đứng đắn thì chỉ có giải mở nghiệp tâm và sáng suốt, tự trở về với thực chất ánh sáng từ bi, thích giúp đỡ và xây dựng quần sanh, không khác tình thương của mặt Trời đang ban chiếu cho mọi giới, bình đẳng, thương yêu và cứu độ.

Kệ:

*Chuyển thức qui nguyên tự khuyến vô
Cảnh Trời thanh nhẹ niệm Nam Mô
Trí thanh tâm nhẹ qui giếng mối
Phát triển vô cùng tự mình vô*

3) 11-03-94

Hỏi: Bé được nhà giàu mời ăn tiệc lớn Bé có mừng không?

Đáp: Thừa lúc nào Bé cũng vậy thôi, ăn ngon hay dở cũng vừa ấm bụng là đủ rồi.

Kệ:

*Sang tôi cũng vậy cũng như nhau
Chung đến ngồi ăn chuyện đối đầu
Cơm cá rau màu chung tái hội
Ăn vô tận độ sống chung nhau*

4) 12-03-94

Hỏi: Những chuyện thần thoại của người đã nói ra và tự cảm thức có hữu ích gì không?

Đáp: Thưa người nói ra về chuyện thần thoại có loại đặt điều nói cho vui, có người căn cơ nhẹ tự cảm thức được nhiều điều mà người khác không thể có, lâm vào tình trạng bán tín bán nghi, khối óc không chấp nhận. Ngược lại người chịu hành khổ tu thiền sẽ tự đạt tự hiểu không thể chia sẻ cho người không hành. Người không hành không thể nhận được sự thanh nhẹ tự thấy được nơi cõi vô hình hạnh phúc.

Kệ:

*Điện năng khai triển xét cơ hình
Trí thức tâm giao hưởng cõi khinh
Minh đạo không lời tâm tự thức
Sống vui cộng hưởng tiến thanh thanh*

5) 13-03-94

Hỏi: Tại sao người truyền pháp muốn người mới tu thiền nhiều hơn là nói nhiều?

Đáp: Thưa người mới tu, từ đời qua đạo, thiền là con đường bước vào đạo, thiền là thật sự đi vào đạo, sẽ không còn bị luân hồi khổ cảnh, tự mình tiến thoát.

Kệ:

*Âm u cũng tại trí mình mù
Nhập định tham thiền trí ý tu
Khai mở tâm linh đồng chuyển thức
Tham thiền nhập định trí an du*

6) 14-03-94

Hỏi: Ở đời này hay mê hoặc bởi tin đồn tại sao?

Đáp: Thưa làm người ai cũng muốn có một cuộc đời mới thay vì cũ, muốn người khác làm việc không công cho chính mình, chính mình lại không chịu làm, cho nên những người thiếu hành đều bị rơi rớt là vậy, tham vọng chưa dứt thì tự lực không phát triển, tâm không tròn, hạnh đức không thành tựu, trí không sáng, hành không tiến.

Kệ:

*Trí ý song tu sáng tỏ hiền
Qui nguyên giếng mới sống an yên
Không còn mê loạn tâm tròn trịa
Phát triển vô cùng tự giác xuyên*

7) 15-03-94

Hỏi: Làm người được người khác nâng đỡ lại vui, ngược lại lại buồn tại sao?

Đáp: Thừa làm người chưa ý thức được bản năng của chính mình thì cần có giới phục vụ hướng về tiền quên mình là vậy, bỏ quên phần thanh tịnh căn bản tự tạo khổ mà thôi.

Kệ:

Sống chết luân lưu khó luận bàn
Dở hay hay dở chuyển phân sang
Tình đời đen bạc tâm hành tiến
Đời đạo song hành tự cảm an

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Người thương còn đó

Người thương còn đó...

*Khai minh lối thoát với dạn dò
Nhập định tham thiền chớ quanh co
Tự thoát Qui Nguyên về một cội
Chớ phân động loạn chẳng còn lo.*

Người thương còn đó...

*Thực hành tự luyện ý Nam Mô
Khai triển vô cùng vượt nắm mô
Đại định tham thiền tâm tự thuyết
Sắc Không Không Sắc rõ Thanh Đò.*

Người thương còn đó...

*Điển Trì qui tụ chứa thành kho
Tu luyện nhân gian cố gắng mò
Qui tụ Thần Hồn tâm tự thức
Thực hành tự tạo chiếc Thanh Đò.*

Người thương còn đó...

*Khai minh trí điển tâm thường có
Sáng suốt qui nguyên tránh lửa lò
Trời Phật phân hành Chơn cứu độ
Thức tâm linh hội điển ban cho.*

Người thương còn đó...

*Vỡ về điều luyện đoàn con nhỏ
Chập chững chợ đời lăm đắn đo
Tự nguyện thanh tâm tình chuyển bước
Ra đi phân bước ý tâm dò.*

Người thương còn đó...

*Thấy không nhưng có chẳng quanh co
Trong Đạo có Đời tự tiến dò
Tâm thức qui hồi tâm tự giác
Lấy Không làm đích chẳng so đo.*

Người thương còn đó...

*Gương lành tại thế tâm thường ngộ
Nhấn nhủ tâm trần hướng lộn vô
Tự thức sửa sai tâm ngộ Đạo
Quân bình phán xét rõ Hư Vô.*

Người thương còn đó...

*Thương yêu vô tận phước ban cho
Dịu tiến tâm linh lý dạn dò
Phật độ tâm hồn, tâm chuyển độ
Càn Khôn Vũ Trụ thuyết Nam Mô.*

*Người thương còn đó...
Có Không Không Có ở nơi mô?
Giải thuyết phân minh lý chuyển vô
Nội thức reo mừng nay ngộ Đạo
Thần giao cách cảm cõi Hư Vô.*

*Người thương còn đó...
Phá chấp phá mê vẫn dạy bồ
Về nơi thanh lịch rõ Nam Mô
Do đâu mà có luồng thanh khí
Có phải Trời ban sống với bồ.*

*Người thương còn đó...
Tuy xa như vẫn nhớ mơ bồ
Trong cõi phù sanh sắc sắc vô
Qui thuận đạo Trời tâm bái phục
Thương Cha kính Mẹ chuyển vô vô.*

*Người thương còn đó...
Cha Trời phảng lạng chẳng so đo
Tâm thức cảm giao điển điển kho
Khai mở bộ đầu tâm tự thức
Chẳng còn suy luận lý quanh co.*

*Lương Sĩ Hùng.
California,, 08-1981*

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Trực Diện Quán Thông

Perth, 5 tháng 5 năm 1990 (tiếp theo)

Cho nên các bạn là có khối óc, con người mà biết được khối óc của mình phải kính nể và quý mến tất cả những khối óc ở thế gian. Cho nên cái xứ văn minh tự do luôn luôn tôn trọng nhân quyền, còn xứ độc tài nó không biết, nó nói tôi chỉ có một thôi, tôi là hay hơn mấy thằng kia, đề đầu mấy thằng đó, thì nó phải thất bại! Cho nên thánh nhân đã nói rằng: Bất chiến tự nhiên thành! Không cần đánh nó, nó cũng tiêu, lần lần nó cũng tiêu như tán đường, như cục nước đá, chứ không ăn chung gì, phải đánh nó làm chi vô ích! Vì sự độc tài không có bèn bị được, tự nó phải rạn nứt và nó chia rẽ không bao giờ tiến được. Đóng kín cửa thì ở ngoài này suy luận, nói này nói kia nói nọ, chớ mà sống chung với họ rồi thấy té ra nó đang rạn nứt. Cho nên nhiều người không hiểu, không biết sám truyền, đã bao nhiêu năm rồi, để cho con người hiểu rõ rằng: Bất chiến tự nhiên thành! Từ từ, từ từ rồi mọi việc nó sẽ đâu vào đấy. Rồi con người hiểu được, càng ngày, càng ngày càng hiểu được, càng hiểu được những sự biến động ở trong vũ trụ này, biến động cơ tạng tới khối óc, rồi mới chịu hướng về con đường tâm linh, lúc đó mới thấy rõ, thiên cơ là gì? Cho nên nhiều người nói thiên cơ nghe hết hồn, thiên cơ là ông đó hay lắm, biết tất cả mọi sự việc, không phải đâu. Thiên cơ nằm trong khối óc các bạn, thiên cơ nằm trong cơ tạng các bạn, nếu cơ tạng các bạn mất trật tự cũng không khác gì thiên cơ ngoài đời đang động loạn! Và trật tự rồi, thì thấy bình minh nó trở lại với chính mình. Trong cơn bệnh hoạn nằm nhà thương là các bạn đang bị thiên cơ vầy xéo, thay đổi vô cùng! Mà nó quân bình rồi, khỏe mạnh, đi ra khỏi nhà thương, đi shopping, lúc đó thấy hòa bình! Thấy chưa? Còn người tu thì khác, chết bảy còn ba, chết hai còn một. Bảy vía, nó tạo cái tánh hư tật xấu, mình phải tu giải tỏa nó ra, rồi bảy phần, rồi chết ba! Bảy phần đó nó tiêu đi, chúng ta tu, càng tu cái tánh hư tật xấu nó đi mất, nó tiêu đi, tham sân si hi hận ái ô dục nó tiêu đi. Rồi tinh khí thần mới tụ lại, tam huê trụ đỉnh!

Chết ba còn một, không xử dụng tinh khí thần nữa, lấy cái không làm chánh gốc, thì đó nó mới ra thái bình!

Cái tâm các bạn không, đi đâu có tranh chấp không? Khi mà các bạn ôm chữ không, đứng trước mặt đũa con hung hăng thì chỉ có cảm hóa nó thôi chứ nó cảm hóa mình không được. Ôm cái tâm không đứng trước một cô gái đẹp, chỉ có cảm hóa cô gái chứ cô gái không có phỉnh mình được. Mình đẹp hơn, mình trọn lành, mình thanh nhẹ tại sao mình bị gạt bởi phần son? Không có nữa! Cho nên ráng tu, để trở về không, trở về sự thanh nhẹ, trong cái không đó là trở về phần hồn rồi. Phần hồn là sống điển giới đâu có sống phàm giới mà bị lệ thuộc bởi phàm giới. Điển giới lúc nào cũng thanh nhẹ, rút bộ đầu các bạn tiến hóa lên, cõi mờ, thông suốt, mới thấy là chúng ta không phải là người ở đây, không phải người phàm, người ta kêu người phàm người phàm nhưng mà đâu chế được. Mấy thằng robot này kia kia nọ tạo bằng plastic đó là người phàm đó, còn con người có cái óc hoạt động không phải người phàm đâu! Nó cũng ở tầng số tiên thánh thần. Ma quỷ nó cũng hay hơn con người, nó hay hơn con người! Cho nên đều có vị trí hết trời chớ không phải lôi thôi, nhưng mà thế gian chưa chế được, la lô om sòm mà làm không được cái gì hết! Chế con người y như vậy đó, ngồi nói chuyện như vậy, nói đạo như vậy, chế thử người như vậy được không? Bao nhiêu tỷ cũng trả, không được! Thì chúng ta hiểu rõ vị trí của chúng ta không phải ở đây, cái nguồn gốc chúng ta không phải người phàm! Đừng có ngu mà đặt mình vào trong cái phàm tánh, rồi chèn ép mình, càng ngày càng không tiến được, thoái bộ, rồi nói là mất nước này kia kia nọ. Chớ kỳ thật khối óc mình là cái nước! Khối óc là quốc gia của mình, khối óc là trụ sở duy nhất, tâm linh của mình, mà mình mất đi là không bao giờ phát triển được.

Cho nên tu là trở lại cái luật quân bình, để ngự nơi đó, và sống một cách nhẹ nhàng, nhàn hạ, theo một cái pháp như ý mà các bạn đang thực hành, thì mới thấy rõ, thấy rõ tình người, thấy rõ tình trời, thấy rõ việc làm của chính mình. Lúc đó mới thấy hạnh phúc là gì. Còn không tu là cứ nghe ông tây nói chuyện một chút cũng nghe mà ông Mỹ nói chuyện một chút cũng nghe, rồi ông Úc nói chuyện một chút cũng nghe mà rốt cuộc mình không biết bao giờ nghe mình. Rồi không bao giờ mình phát triển và không bao giờ mình nói cho người ta nghe được. Chỉ có thực hành tu rồi, mình nắm được cái chân lý, mình triết mình mới nói được cho người ta nghe! Phải bỏ công! Các bạn bàn tay không ra đây, rồi ngày nay có nhà có cửa này kia, phải bỏ công mới có. Còn muốn trở về với sự chơn giác của phần hồn cũng phải bỏ công. Có phương pháp rõ ràng, có công phu rõ rệt, làm một ngày một trăm phần trăm là hai mươi bốn tiếng đồng hồ, thì ít nhất ta cũng dành được hai tiếng rưỡi cho phần hồn, hay là ba tiếng cho phần hồn. Phải dành được hai ba tiếng đồng hồ làm việc cho chính mình, thì mới mở trí được. Nói tôi tu có chừng thì vô chùa tôi quý tôi lạy ông Phật là được rồi! Đâu có được, không được! Phải hành như ông Phật mới được! Cho nên vô chùa tôi khuyên mọi người phải chiêm ngưỡng Đức Phật và đọc coi thử quá khứ Đức Phật đã làm gì mà thành đạo, thì bây giờ ta phải làm gì mới là được tương ngộ với ngài! Chứ không phải vô nhìn ông Phật vậy, cái hình ông Phật rồi nói là ông Phật thiệt, không được! Vô chiêm ngưỡng hành động của Ngài và thực hành như ngài thì chúng ta tương lai mới có cơ hội tiến hóa, giải thoát, thì mọi người đều chung vui trở về trời. Cảnh trời vui lắm bạn ơi, đẹp lắm, cây cỏ đẹp lắm, biết nói chuyện hết, biết tỏ thể, biết chân lý, chứ không phải ngu muội như ở thế gian một đồng đó đâu. Đi lên rồi sẽ thấy, cái cây liễu yếu, cũng như cây liễu yếu như ở thế gian vậy, nhưng mà cây trên trời nó khác, luôn luôn nó ẩn hồng đẹp như là cô tiên đẹp. Cho nên ta đứng dưới cây liễu yếu là ta tỏ ra biết bao nhiêu vần thơ đẹp tươi thanh nhẹ. Ở thế gian cũng có cây liễu yếu nhưng mà nó không có những ánh quang đó. Bất cứ cây cỏ gì trên trời đều có cái ánh quang riêng biệt của chư tiên ứng hầu! Nó đẹp, đẹp vô song! (còn tiếp)

Bát Nhã

Bát Nhã: Người phàm nói bát nhã bị kẹt ở trong con tim không hiểu bát nhã này ở đâu? Làm sao có cái bát nhã? Cũng là cái trung tâm bộ đầu, Bồ Đề Tâm của chúng ta phát hiện rồi thì cái sự hướng chuyển Đông Nam, Tây Nam, Đông Bắc, Tây Bắc, tám hướng, tám ngã xuất phát, chiếu diệu tất cả càn khôn vũ trụ mới là được mở hòa hợp với bát nhã của Bè Trên. Trí bát nhã là sự sáng suốt đã sẵn có để chiếu rõ mọi khía cạnh, mọi sự chuyển hướng Đông Nam, Tây Nam, Đông Bắc, Tây Bắc về điện khí thanh quang
(*Văn tự vô vi*).

Thông báo video Tuần Lễ 22, 31-5-2020

Niềm vui và thức tỉnh khi nghe những lời giảng của Đức Thầy. Theo thời gian chúng ta càng trân quý và nghe kỹ từng câu từng chữ. Xin gửi tới quý bạn đạo video cho tuần này.

1. Muốn học Đạo thì học cái gì? Thiên đường Pomona 06-02-1985

Youtube Link: https://youtu.be/QsjMpqJoA_U

2. Tương Ngộ tay bắt mặt mừng trong giờ Thiền Giác - TĐ Fountain Valley 13- 04-1984

Youtube Link: <https://youtu.be/4QCo-q0xMhs>

3. Vấn Đạo bên Đức Thầy - TĐ Fountain Valley 13-04-1984

Youtube Link: <https://youtu.be/9H7LLs-6bSs>

4. Mục đích muốn bước vào Vô Vi là nghĩ về vấn đề giải thoát siêu nhiên - TĐ Fountain Valley 15-04-1984

Youtube Link: <https://youtu.be/PD3Dfj5Q3Ww>

Kính mời

Ban video

THÔNG BÁO CỦA HỘI ÁI HỮU VÔ VI MIỀN NAM CALIFORNIA

HỘI ÁI HỮU VÔ VI MIỀN NAM CALIFORNIA TRÂN TRỌNG THÔNG BÁO.

Thưa Quý Bạn,

Hội của chúng tôi có tổ chức khóa Sống chung CHUNG VUI XÂY DỰNG LẦN THỨ 3 NĂM 2020 trên Du Thuyền Carnival, 7 ngày từ 16 tháng 5 - 23 tháng 5 năm 2020 nhưng mọi việc đã phải ngừng lại vì Đại Dịch Coronavirus . Hội Chúng tôi đã thương lượng với Carnival để xin lại số tiền đã đóng. Kết quả lần đầu Hãng tàu đã hoàn trả \$440 USD cho mỗi người cho phòng 2 người (\$750 USD 1 người) và phải trả \$60 lệ phí (1 người) cho hãng tàu . Phần \$250 còn lại Họ sẽ trả bằng Credit cho chuyến đi vào tháng 3 năm 2021. Nhưng hiện tại chúng tôi đã liên lạc với Họ và xin được hoàn trả bằng tiền mặt. Kết quả chúng tôi đã nhận được phần tiền và đã gửi chi phiếu \$250 cho mỗi bạn. Hội xin báo tin đến tất cả các bạn đã ghi danh tham dự Khóa Sống Chung CHUNG VUI XÂY DỰNG lần thứ 3.

Một lần nữa HAHVVMNC - BCT xin chân thành cảm ơn tất cả các bạn đạo đã ghi danh tham dự. Chúng ta cùng cầu nguyện cho Thế Giới sớm vượt qua tai kiếp, mọi sự sẽ bình an và tốt đẹp hơn. Hội sẽ tiếp tục tổ chức, chúng ta sẽ gặp lại nhau vào Khóa Sống Chung CHUNG VUI XÂY DỰNG năm 2021. Đại diện Hội tôi xin thành tâm cảm ơn và cầu chúc tất cả các bạn thật nhiều sức khỏe - tâm thân an lạc - tu hành viên mãn.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT VẠN VẬT THÁI BÌNH.

Hội Trưởng

Lâm Huỳnh Mai

Ngày 26 tháng 5 năm 2020

BẠN ĐẠO VIẾT Bài 1

" THẦY ĐI ĐỂ LẠI PHÁP TRÀNG TÂM CON TU TIẾN BẠC BÀN VIỆC TU "

Con xin thành tâm đánh lễ, cảm tạ chư vị Bê Trên Đức Tổ Sư - Đức Thầy đã ân độ cho gia đình con cùng cảm tạ tất cả các Bạn Đạo Vô Vi đã hướng tâm cầu nguyện cho Ba của chúng tôi THƯỢNG LỘ BÌNH AN. Ở những thời khắc bi ai này tôi càng nhận rõ sức mạnh hợp nhất của luồng điện quang hướng tâm cầu nguyện của tất cả các bạn đạo. Tôi nhận biết được Bê Trên, Đức Tổ sư, Đức Thầy và Cộng Đồng Vô Vi không chỉ ân độ cho hành giả thực hành PLVVKHHBPP mà ân độ cả thân nhân của mình . Với sự chứng nghiệm này tôi xin được viết lại những gì đã xảy ra trong hơn 2 tuần qua và trong hơn một năm qua để chúng ta cùng thấm thía sự siêu diệu của Đạo Mẫu và Khí Giới Tinh Thương mà ĐứcThầy đã dày công hoàng hoá.

Tôi phải đi Houston Taxes giữa lúc Đại dịch đang ở cao điểm. Tất cả các hoạt động xã hội đều bị hạn chế ngay cả các cơ sở Tâm linh. Tình trạng cách ly để giảm thiểu sự lây nhiễm của từng tiểu bang, giới hạn sự đi lại trên toàn nước Mỹ và cả Thế giới. Nếu không là việc quan trọng thì không ai muốn ra khỏi nhà chứ đừng nói đi xa. Với một khoảng cách dài 1721 miles mà chỉ có cách tự lái xe là phương tiện an toàn nhất để tự mình kiểm soát tránh sự lây nhiễm trong giai đoạn này. Anh Lộc không muốn tôi đi máy bay nên tình nguyện đưa tôi đi .Ngồi nhìn bản đồ để định vị hướng đi. Thay vì đi freeway 10, tôi đã chọn freeway 40 dù nó dài hơn 2 tiếng đường xe nhưng lại có lợi thế là có nhà bạn đạo để dừng chân. Tôi định sẽ đi ngang qua New Mexico vì có nhà Hùng Lê và Minh Dương. Giữa lúc cách ly này việc xin đến nhà thật ái ngại nhưng trong hoàn cảnh này chỉ mong em có sự cảm thông và tôi chỉ muốn được đậu xe trước nhà ngủ qua đêm để không lo đất lạ quê người. Cảm điện thoại gọi ngay, chỉ với vài lời thì em đã Không cho

tôi ngủ ngoài sân và nhất định cho chúng tôi một căn phòng. Hai chữ CẢM ƠN thật không đủ nghĩa.

Sáng mai khởi hành mà đêm nay tâm tư vẫn còn nặng trĩu. Hành trang quý nhất tôi mang theo đó là bằng niệm Phật của ĐứcThầy mà tôi đã xin anh Quát cùng sự hướng dẫn của anh và anh Tám để lo hậu sự cho Ba tôi. Ba tôi đang trong thời gian chờ đợi để ra đi vĩnh viễn. Sanh ly, tử biệt làm sao mà không buồn? Sáng nay 6 : 30 xe chúng tôi đã lăn bánh trên freeway 91, Qua freeway 15 vào freeway 40 một đôi gặp cây xăng đầu tiên chúng tôi ghé vào. Điều vui mừng là họ đã cho khách hàng sử dụng restrooms lại rồi. Vậy là mất đi một trở ngại lớn nhất của hành trình dài này vì hiện tại các Rest area đều đóng kín không phục vụ. Biết trước nên tôi đã chuẩn bị đầy đủ nên xe tôi cái gì cũng có. Trút đi một gánh lo tôi thông thả ngắm nhìn trời đất,hoa dại bên đường khoe màu tươi thắm như chào đón chúng tôi. Mỗi lúc quang cảnh càng thu hút hơn bởi sự bao la của đất trời.Những cánh đồng thông bé bé rồi lớn dần theo độ cao của núi đồi làm tôi quên hết mọi sầu lo.

Anh Lộc nói : " Em ơi, lo nói chuyện anh chạy lên đến 105 miles một giờ rồi. " " Giảm xuống ngay, cảnh sát phạt đó. " Chưa được 5 giây cảnh sát đã trước mắt. Xe tôi lướt qua nhanh. ..vài phút sau anh Lộc nói : " Bị rượt theo rồi! " Vì đoạn đường này thẳng tắp, chỉ có mỗi mình xe chúng tôi, thấy xe cảnh sát phía sau gần sát xe tôi nhưng cũng vài phút sau mới chớp đèn báo hiệu dừng lại. Đứng ở bên cửa xe tôi ông ta hỏi chúng tôi đang đi đâu? Tôi nói đang đi đến NM, ngày mai sẽ đi Houston Taxes. Anh Lộc xen vào : " Tôi lái 80 miles một giờ sao lại phạt tôi. " Tôi phản đối ngay, nhìn ông cảnh sát tôi thành thật khai báo : " Không đâu, tôi nghĩ là chồng tôi lái nhiều hơn số đó. Có lẽ vì thấy tôi đang buồn lo, ba tôi trong tình trạng chờ đợi tôi về gặp ông lần cuối nên anh ấy đã đi khá nhanh. Tôi xin ông thông cảm mà tha cho chúng tôi. " Ông ta nhìn vào quan sát trong xe và nói : " Tôi chưa nói là sẽ phạt điều gì mà, cho tôi bằng lái xe và giấy chủ quyền xe. Tôi sẽ trở lại. " Hơn 5' ông ta trở lại và hỏi tôi Ba tôi đã bao nhiêu tuổi. Tôi nói đã 88 tuổi rồi. Ông ta đứng lặng yên một chút, đầu cúi xuống như chia sẻ nỗi buồn cùng tôi rồi nói : " Vậy cũng tốt lắm rồi, đừng buồn nhé. Tôi bỏ qua lần này, đây là giấy cảnh cáo. Nhớ lái chậm lại, cẩn thận chúc hai người nhiều điều may mắn. " Cảm ơn Bê Trên ân độ cho gặp được vị cảnh sát biết cảm thông, đây là lần đầu bị chặn trên freeway mà được tha. Chúng tôi cảm ơn ông rồi tiếp tục hành trình còn dài đằng đẵng.

Những cây thông cao lớn dần tạo thành rừng thông bạt ngàn, không khí mát lạnh, hương thông thơm ngát, núi đồi bao la như đường về Thiên viện Vĩ-Kiên. Tình Thầy lan tỏa, chỉ còn mình, Trời Đất và Thầy. Xuyên qua những rạn núi đá vôi đỏ của Grand Canyon hùng vĩ. Đây là một bất ngờ đầy thú vị vì nghe nói đường đi rất chán chỉ là cây cỏ khô và sa mạc. Sau 14 tiếng chúng tôi đến Albuquerque NM được sự đón tiếp đầy chân tình của Hùng và được ăn món đặc biệt do Dung nấu. Cơm đỏ - Bò lúc lắc và món canh chua vừa quen vừa lạ nhưng rất ngon đúng như sự mong ước của anh Lộc. Minh Dương cũng tới hội tụ, chúng tôi lại cùng tâm sự nhắc nhớ đến người Cha kính yêu, tôi được hưởng dư âm sống động luồng điện quang của ĐứcThầy đã có nhiều ngày lưu lại nơi này. .. Hơn một nửa đoạn đường còn lại dài hơn 15 đến 17 tiếng mà sức già có hạn. Mỗi ngày lái 10 tiếng là đã quá sức rồi nên phải dừng lại một đêm nữa. Chúng tôi đến Dallas hơn 8 giờ tối và ngủ lại nhà cô em họ của anh Lộc để sáng hôm sau sẽ đến Houston. Hai cô em đã tận tình chiêu cố với món hủ tíu Mỹ Tho thật là ngon. .. nhưng sao tối nay lòng dạ bồn chồn không yên. .. tôi cảm giác ba tôi đang mòn mỏi đợi chờ tôi về. Linh cảm báo trước là sắp đến giờ ... tôi nói với anh Lộc nghĩ cho khỏe rồi tối nay đi tiếp nhưng sau đó tôi lại thấy có điều bất ổn nên chờ sáng mới đi. Và đúng vậy nếu tối qua lên đường chắc chắn sẽ có nhiều trở ngại vì rất dễ lạc đường cho dù có sự hướng dẫn của GPS nhưng ở tuổi này mà gặp trời tối thì khó mà theo kịp.

Còn khoảng 30' là đến nơi, bây giờ là 11:30 am Texas là 9:30 am giờ California,tiếng gõ trong Phone tôi biết các bạn đạo đang gọi vào Skype để chuẩn bị sinh hoạt TBPTĐN. Vậy là tôi cũng gọi để có vài lời thăm hỏi và báo cáo đã sắp đến nhà rồi. Nghe vậy

các anh chị đã nói : " Thôi sắp đến rồi, mấy anh em xin chúc Bác được nhiều sức khỏe. " Không hiểu sao tôi lại nói ngay : " Thôi bây giờ chúc thượng lộ bình an đi. " Rồi tôi cúp Phone. Trong lòng tôi cảm nhận chuyện đã đến. ... tiếp theo thì chúng tôi cứ bị lạc liên tục cả tiếng mới tới nhà. Vừa bước vào nhà thì nghe em tôi nói : " Ba vừa đi một tiếng rồi. " Tôi lặng người ... bàng hoàng với linh cảm của mình. Tại sao nó lại đúng đến vậy? Nãy giờ tôi mong nó sai đi mà. Không một giọt nước mắt, tôi đến bên ba tôi. Đặt tay lên đầu ba tôi, tôi thấy vẫn còn một chút ấm. Tôi nhắm mắt niệm Phật cầu xin cho ba tôi được Thượng Lộ Bình An. Thân người ông lạnh nhưng vẫn mềm mại như đang ngủ, tôi sửa lại cho ngay ngắn. Nhìn nét mặt bình an của ông tôi yên tâm ngồi cạnh bên niệm Phật. Bây giờ tiếng lòng thổn thức. Tôi than thở với Trời : " Số con như thế nào mà trước khi Má mất con cũng không được gặp. Đến Thầy con, con cũng không được gặp trước khi Thầy con đi. Giờ đến ba con, con đã cố gắng nhưng vẫn không thể. ..con đã trễ một tiếng trước khi ba ra đi. .." rồi nước mắt cứ tuôn rơi. Tôi chợt nhớ máy niệm Phật anh Quát cho vẫn còn ngoài xe ... Tiếng niệm Phật của Đức Thầy vang lên tôi nghe âm áp và đầy nghị lực, tôi niệm theo Thầy quên đi tất cả. Một lúc sao tôi như tỉnh lại nhìn ba tôi. Tôi có chút giật mình vì thấy mắt ba tôi như đang he hé nhìn tôi. Tôi còn nhớ rõ khi nãy tôi đã thấy đôi mắt ba tôi đã khép kín rồi mà. Và tôi chợt hiểu ra Ba tôi muốn cho tôi biết ông đã nhìn thấy tôi. Rất may mắn cho gia đình tôi bởi hôm nay là chủ nhật các bạn đạo đang họp trên Skyply để học TBPTĐ và giờ này sắp tới giờ thiền nên anh Toàn đã giúp tôi thông báo với bạn đạo để cùng hướng tâm cầu nguyện cho ba tôi được Thượng Lộ Bình An. Thật là một sự trùng hợp thật hoàn hảo nên không khí trong nhà không lạnh lẽo. Nhân viên Nhà Quản đến mang Ba tôi đi. Lần đầu tôi thấy được việc làm này. Họ rất nghiêm túc, có nghi thức chuẩn mực và kính trọng người vừa ra đi một cách đặc biệt làm tôi thấy yên tâm, tôi thật biết ơn và quý trọng họ.

Chúng tôi nhìn nhau và cảm thấy thương nhau hơn bao giờ hết. Các em tôi ngoan ngoãn nghe lời tôi mỗi ngày hai lần 15' niệm Phật cho Ba tôi theo tiếng niệm Phật của Đức Thầy. Tôi thật cảm động và cảm ơn với anh xã tôi, may là có anh Lộc lúc này nên trong nhà rộn ràng tiếng nói, tiếng cười. Chúng tôi kể lại bao kỷ niệm của ngày còn thơ ... câu chuyện kể cùng hình ảnh thời thơ ấu có đủ, chúng tôi lớn dần theo thời gian. Biết bao buồn vui trong cuộc sống mà đã mấy mươi năm rồi chúng tôi chưa bao giờ ngồi chung để ôn lại. Giờ đây trong hoàn cảnh khó khăn này, Di, chị tôi và các cháu ở Na Uy, em gái tôi ở Việt Nam. Bà con, bạn hữu của Ba tôi không thể đến . Ngay cả việc Tang Lễ cũng bị hạn chế số người. Theo lẽ thường chắc là buồn lắm nhưng cũng may , anh Lộc giúp tôi liên lạc bạn đạo Tứ Thông nên thời khắc này tôi được sống điển quang đầy yêu thương của Tổ - Thầy, của cộng đồng Vô Vi lớn rộng khiến tôi cảm thấy sự yêu thương và gần gũi hơn bao giờ hết. Các huynh, tì, muội đã gọi và text đến chia buồn an ủi, động viên tinh thần cho tôi, hướng tâm cầu nguyện cho ba tôi làm tôi ấm lòng, thật hạnh phúc. Anh Lộc trở nên người anh cả lo cho các em. Anh kêu tôi đừng vào phòng thiền mà thiền thức để các em tôi cảm thấy vững lòng khi có anh chị bên cạnh. Bởi thế anh luôn tạo niềm vui cho cả nhà, không cho ai đi ngủ hết, uống trà kể chuyện cho đến 3 - 4 giờ sáng mới đi ngủ suốt nhiều đêm liên tiếp. Phải chờ đến 12 ngày thì mới đến ngày làm Tang Lễ cho ba tôi, Mọi việc được sắp đặt theo nghi thức của chùa Viên Lâm do Thầy Nhựt Thiện hướng dẫn, đây là sự mong muốn của em gái tôi. Sau một năm sẽ đưa tro cốt ba tôi về VIỆT NAM để cùng mang tro cốt má tôi mà rải xuống biển đúng theo ý muốn của ba tôi.

Sau Tang Lễ ,sáng thứ bảy chúng tôi lên đường trở về California. Vì đã được cảnh sát cho giấy cảnh cáo cho nên cứ từ từ mà đi. Đến khi gần ra khỏi Texas phải qua một thị trấn nhỏ. Đường từ 75 còn 50 chóp mắt còn 40 miles một giờ. Như đã sắp đặt trước, một xe cảnh sát đã chờ sẵn. Khi xe chúng tôi vừa chạy qua thì xe cảnh sát đã chạy theo và chóp đèn sau xe chúng tôi. Lần này là một anh cảnh sát rất trẻ, chắc chưa tới 30, gương mặt rất ngầu với cặp kính đen. Vừa gặp đã đọc ngay bản án : " Đường này chỉ được phép chạy 40 miles một giờ và ông đã chạy đến 54 miles. Cho tôi bằng lái xe và giấy chủ quyền xe. " Anh Lộc lo đưa giấy tờ, tôi nhìn anh ta và nói : " Con đường này chúng tôi đi lần đầu nên không quen. Tốc độ giảm nhanh quá,

chúng tôi có thấy và giảm xuống nhưng không kịp.” Anh ta nhìn tôi không trả lời. Tôi lại nói : " Hai tuần trước chúng tôi từ California đến đây để nhìn ba tôi lần cuối. Hôm qua là tang lễ, hôm nay chúng tôi trở về California. Anh có thể bỏ qua lỗi này được không? " Vẫn không trả lời tôi, anh ta đi check giấy tờ của anh Lộc. Tôi ngồi im nhắm mắt cầu xin Thổ Thần Thổ Địa giúp hồi tâm chuyển ý vị cảnh sát này. Coi bộ chưa đủ tôi lại nghĩ đến Thầy " Thầy ơi, cứu con! " Rồi tôi ngồi im niệm Phật không mở miệng. Lúc sau anh ta trở lại, không thèm đứng bên phía tôi mà đến bên tài xế nói : " Lần này tôi tha cho ông nhưng phải lái đúng tốc độ cho phép. Cần thận, chúc may mắn. " Tôi nghe mà sợ quá vì câu Thầy đã từng dạy tôi. Có lần tôi chờ anh Lộc đến thăm Thầy đến tối khuya mới về nhà và sáng hôm sau là có mặt. Vừa gặp tôi Thầy hỏi ngay : " Ông Việt Hùng gọi Thầy nói tôi qua con chạy nhanh bị cảnh sát thổi vào lè đúng không? " Tôi trả lời ngay : " Dạ đâu có Thầy, chắc bác nhìn nhầm ai, con lái rất đàng hoàng, khi nào đường vắng không thấy cảnh sát con mới lái nhanh. " Thầy nghiêm nét mặt nhìn tôi và rầy ngay : " Không được, Con không được lái nhanh, phải giữ đúng luật. " Được tha lần thứ hai vẫn chưa hết. Qua sáng hôm sau lúc xe chúng tôi đang chạy trên độ cao gần 7000 feet của rừng thông Flagstaff, một bảng hướng dẫn lái chậm xuống vì đường đang sửa với vận tốc 45 miles một giờ. Anh Lộc nói : " Tôi sẽ đi đúng 45 miles dừng mong mà phạt tôi. Chắc thấy thịt tôi thơm như thịt Tam Tạng nên rình mà ăn hả? Không được đâu. " Tưởng như câu nói đùa cho vui nhưng. .. Trời ơi! Một xe cảnh sát đậu ngay ngã ba đang chờ đợi chúng tôi. Thật lạ thường vì bao nhiêu năm nay chạy ở những đỉnh núi cao chưa bao giờ tôi thấy cảnh sát chờ đón ai cả. Tôi nghĩ ra rồi, mấy vị cảnh sát này là các vị Hộ Pháp được lệnh của Đức Thầy kiểm soát chúng tôi nên từ đi và về đều có cảnh cáo chứ không phạt. Từ đó đến nhà chúng tôi tuyệt đối tuân theo qui định không dám sai phạm vì biết rõ Thầy đang dõi theo chúng tôi từng bước, từng phút giây. Con xin lạy tạ ÔN CHA. Chúng tôi bình an về đến nhà cùng bao hạnh phúc trong tình Thầy, tình Bạn.

Được ngồi niệm Phật cùng với các em tôi để cầu nguyện cho ba tôi theo từng âm ba của Đức Thầy. Tôi thấy được mình đã có một bước tiến trong hành trình tu học. ..tôi càng nhớ thương Đức Thầy, nếu không có Thầy dày công tận độ, gia đình tôi sẽ không có ngày hạnh phúc như hôm nay. Hồi tưởng lại tất cả những gì đã xảy ra trong hơn một năm qua. .. có quá nhiều dấu ấn đậm nét trong cuộc đời. Tôi đã tự giải mở những khúc mắc mà tôi tưởng chừng như phải đợi đến kiếp sau vì trong suốt thời gian dài trước đây tôi muốn giải mở nhưng chưa thấy được tôi đã sai điều gì nên càng giải thì càng thêm rối và tôi đã đầu hàng bỏ cuộc. Vì sao? Vì đó là sự tằm tôi, ngu muội, tự ái luôn được cái TÔI khuất lấp, được bào chữa bằng những lý lẽ rất hay của riêng mình. Hơn một năm trước ba tôi cũng trong tình trạng nguy kịch. Bác Sĩ kêu tất cả các con của ba tôi phải quay về để lo hậu sự. Tôi đã bị ở thế tiến thoái lưỡng nan nhưng thật may mắn cho tôi ở giây phút này tôi đã cầu xin Đức Thầy ban cho sự sáng suốt để tôi biết tôi phải làm thế nào cho trọn vẹn, không lỗi đạo một người con. Và tôi đã được sự hướng độ tức thì. Tôi nhận ra cái sai của tôi đó là Tự ái và đòi hỏi quá nhiều. Trong đêm thiền lặng lẽ để đối diện với chính mình, tôi thấy tôi đã hưởng được một tình yêu thương bao la của Trời Phật - Tổ Thầy, tôi còn đòi hỏi gì hơn nữa. Bây giờ tôi phải có bổn phận đem yêu thương đến gia đình tôi mà không yêu cầu bất cứ điều gì. Giây phút này tôi đã thật sự ăn năn, sám hối. Tôi quyết thay đổi bản thân, dứt khoát dẹp bỏ tự ái. Làm đúng theo những gì mà Đức Thầy đã nhiều năm khuyên dạy.

Rồi hai chữ TỬ THÔNG hiện lên trong tâm trí tôi. Suốt một ngày từ khi thức dậy đi làm đến chiều về tôi đã có quyết định xin được ở Tử Thông và TỬ THÔNG đã mở rộng vòng tay chào đón chúng tôi với tất cả yêu thương. Khi tôi đứng trước kính Vô Vi đánh với Quán Thánh, Chư Vị Bề Trên Đức Tổ Sư - Đức Thầy vừa xá kiếng tôi mới hiểu rõ vì sao tôi phải đến Tử Thông. Tử Thông đã ban cho tôi nguồn điển lực vô biên. Tôi biết Đức Thầy đã đưa tôi đến nơi này. Tâm hồn tôi tràn đầy niềm vui, một nguồn điển quang như dòng suối tuôn chảy..Giây phút đó tôi biết được ba tôi sẽ khỏe lại, mọi việc sẽ tốt đẹp. Tôi, trong cảm xúc bồi hồi, thôn thức một tình yêu rộng lớn , cả Trời đất này đang bao trùm lấy tôi, mọi buồn lo tan biến và tôi đã từng bước vượt qua chính bản thân mình. Hay nói rõ hơn đó là Khí giới tình thương mà Đức Thầy đã

dạy, đã giúp tôi tự mình chế tạo ra loại khí giới siêu diệu này để vượt qua tất cả. .. chiến thắng bản thân mình, nối lại sợi dây yêu thương. Ba tôi khỏe lại kéo dài tuổi thọ thêm một năm. Một năm cho ba tôi, một năm cho tôi đạt thành tâm nguyện đúng như sự mong cầu của tôi.

Sinh - Lão - Bệnh - Tử là định luật mà Thượng Đế đã ban cho mỗi kiếp sống của nhân sinh. Đây là chuyện bình thường trong cuộc sống vô thường đầy khổ đau mà mỗi người đều phải trải qua nhưng từ trong đó con người nhận ra được điều gì mới là quan trọng. Sự cầu nguyện của tôi đã được chứng, tôi đạt thành sở nguyện mang yêu thương cùng những gì mà tôi đã có được từ nơi nguồn đạo, nơi sự giáo hoá của Đức Thầy đến với Ba và các chị em của tôi. Tôi trở về Cali cùng với một khối yêu thương từ nơi Tứ Thông và một trời yêu thương từ nơi những người anh ,người chị, người em đã đồng hành cùng tôi suốt mấy mươi năm qua. Mỗi người đều có một duyên nghiệp khác nhau nhưng nặng nhẹ đều có thể giải được nếu hành giả thực hành đúng như những lời giáo hoá của Đức Thầy:

" Tu cho đến nay có nhiều người cũng vẫn còn thắc mắc muốn được thấy những sự huyền diệu, kỳ lạ xuất hiện hay là những sự cứu độ hiệu lực sau sự cầu nguyện của chính mình, Nhưng phần đông không hiểu rõ tại sao có người cầu xin có hiệu lực, có người cầu xin không có hiệu lực. Tại sao? Chung qui cũng là tâm. Tâm động thần truy. Tâm thanh minh giải. Tâm trước càng yêu cầu, càng cầu xin càng lay lục càng động loạn thêm. Tại sao, tại sao tôi cầu xin lại càng động loạn thêm? Vì tôi không thật sự hướng thượng, tự giải, tự tiến thì sự cứu độ xung quanh đều vô hiệu lực. "

May mắn cho tôi là ở tuổi 59 tôi đã đi đến hoàn cảnh nan giải, bí lối để nhận ra bản ngã chân tướng của chính mình và tự ăn năn sám hối. Khi từ Texas trở về, tôi lần đầu nghe được lời giảng này của Đức Thầy trong băng " TAM TẠNG THỈNH KINH " do anh Trần Ngọc Dũng soạn băng thiền hàng tuần cho TSXDVV. Không sớm, không muộn đúng ngay lúc tôi vừa trở về. Từng câu giảng giải của Đức Thầy đã chấn động nội tâm tôi, sám hối lại càng sám hối. Tại sao đến bây giờ tôi mới nghe và hiểu rõ lời dạy của Đức Thầy. May mắn cho tôi là đã cầu xin Đức Thầy ban cho tôi sự sáng suốt để từ đó thấy được chính mình. Và may mắn hơn nữa là nghe được lời giảng này của Đức Thầy để tôi luôn ghi nhớ và thực hiện cho những năm tháng còn lại của tôi. Ở tuổi 60 tôi mới thấy mình đã thật sự trưởng thành. Tôi đã rất muốn viết lại để chia sẻ cảm nhận và mãi đến hôm nay mới đủ chứng nghiệm để gởi đến tất cả các bạn những gì mà tôi đã trải nghiệm suốt một năm qua. Đây là những nan giải trong đời tôi mà tôi đã vượt qua. Ước mong đây sẽ là niềm vui nhỏ trong những ngày chúng ta phải cách ly không thể hội họp như thời gian trước đây nhưng chúng ta luôn hướng về một nơi, cùng nhận biết rằng tình yêu thương của Đức Thầy luôn quang chiếu từng phút giây.

THẦY ĐI ĐỂ LẠI PHÁP TRÀNG
THƯƠNG THẦY CON NGUYỆN THẮNG ĐÀNG QUÊ XƯA
NHỚ LỜI THẦY DẠY NĂM XƯA
DI - ĐÀ TRÌ TRÍ CHO VỪA NGHĨA ƠN
SỬA TÂM SỬA TÁNH THỨC HỒN
YÊU THƯƠNG THA THỨ ƠN TÒN DỰNG XÂY
PHÚT GIẤY TƯỞNG NHỚ ƠN THẦY
PHÁP TRÀNG CHA ĐỀ LUẬN BÀN TIẾN LÊN
QUI Y PHẬT PHÁP VỮNG BỀN
HỒN CON THANH NHỆ TIẾN LÊN CỒI TRỜI
NHẤT TÂM TIẾN HOÁ HỢP THỜI
TRỞ VỀ NGUỒN CỘI ĐỜI ĐỜI YÊN VUI.

Đến đây bài viết đã khá dài, một lần nữa tôi xin thành tâm cảm tạ tất cả các huynh đệ tỉ muội đã tận tâm bảo quản những băng giảng với hình ảnh, âm thanh sống động, những chân lý đời đời bất diệt của Đức Thầy cho hiện tại và hậu thế. Xin cảm ơn quý bạn đang góp công duy trì, xây dựng phát triển cộng đồng VÔ VI ngày càng tỏa sáng hơn và một lần nữa tôi xin cảm ơn tất cả các bạn hữu đã hướng tâm cầu nguyện cho Ba tôi, sự giúp đỡ chân tình, những lời an ủi cổ vũ tinh thần tôi trong lúc tôi thật bối rối. Tôi xin cảm tạ nguyện ghi nhớ ân tình này mãi mãi không quên. Thành tâm cầu chúc tất cả các bạn đạo thân yêu thật nhiều sức khỏe - tâm thân an lạc - tu hành viên mãn.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT VẠN VẬT THÁI BÌNH.

Kính Bái
Lâm Huỳnh Mai (Ca)
Ngày 26 tháng 5 năm 2020

Bạn đạo viết- Bài số 2

Hemet ngày 29 tháng 5 năm 2020

Kính gửi Tuần Báo Phát Triển Điển Năng:

Thưa các bạn: đây là tiết mục Chia Sẻ Tâm Tình Phát Triển Trí Tâm. Đề tài tu học tuần này là:

DUYÊN NỢ
DUYÊN NỢ TRỜI BAN QUÝ HƠN VÀNG
YÊU NHAU CỰC KHỔ CÙNG VUI BÀN
HÀNH THÔNG TỰ HIỂU CUỘC ĐỜI KHỔ
CÙNG CHUNG XÂY DỰNG TÂM CÀNG QUÝ

Lương Sĩ Hằng

Duyên nợ tuần này là duyên tốt, nợ tốt, giống như hai vợ chồng biết thương yêu giúp đỡ lẫn nhau, tạo nên một gia đình hạnh phúc, con cháu ngoan hiền, ích nước lợi dân, hiếu thảo cha mẹ. Nói về tâm linh nghĩa là Hồn Vía tương hội trong một cơ hình duyên dáng, đó là thể xác con người, chia ngọt sẻ bùi, cùng cam cộng khổ, chung nhau gánh vác xây dựng tình thương cho trọn một kiếp người, như Đức Ông Tư đã nói trong Sám Tu Hành như sau:

Nói rồi càng nhớ càng thương
Linh Hồn ở chốn thiên đàng bạn ơi
Còn Vía ở đất phù sa
Vì chung oan trái sanh ra vợ chồng ...

Vía Hồn chung sống với nhau trong một thể xác.

Câu hỏi đầu tiên: Mê Tín là gì?

Thưa mê tín là nghe nói cái gì cũng tin, mà không chịu tìm hiểu suy xét mọi việc. Xin thưa với các bạn nếu mình giải thích một cách có logic thì như sau:

Cha của thằng Mê Tín là Mê Chấp, bà con bạn bè của Mê Tín là Mê Man. Anh em của Mê Tín là Mê Lầm. Chị em của Mê Tín là Mê Muội. Con cháu của Mê Tín là Cuồng Tín, cuối cùng đi đến chỗ tự hại bất chánh, tưởng lầm mình là người thông minh, hại mình, hại luôn cả bà con lối xóm, láng giềng lân cận ...

Trong lúc sinh hoạt có bạn đạo thắc mắc hỏi tại sao người đời ví tiền bạc như kim mầu mẹ hiền? Xin thưa trong túi không có tiền thì tâm thân lạnh lẽo, ngược lại trong túi có bạc tiền thì toàn thân ấm áp. Đây là kinh nghiệm bản thân.

Trong lúc bạc bàn có một câu hỏi được đặt ra làm cho anh em chúng tôi tranh cãi một cách hơi cường điệu như sau:

Hỏi: Tu không đến đích thì phải làm sao?

Theo chúng tôi được hiểu thì Đạo không có Đích có Mục gì hết, nhưng Đòi thì có, có Sanh có Tử, có bắt đầu và có ngừng lại (Đích). Có một bạn đạo cho biết phải đặt Mục Đích trước khi bắt đầu tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp và nói rằng Đức Thầy nói như vậy trong cuốn băng niệm Phật. Đồng ý đó giống như một cái mẩu mực để cho người mới bắt đầu theo đó mà đi không bị lạc đường lối. Đặt ra mục đích Giải Thoát, mà mình chưa giải thoát, ăn nói làm sao đây, thì chỉ có tranh cãi để cho thấy. Thấy cái vị trí mình đang ở đâu. Đứng cho nó mở. Mở để thấy. Thấy mình rồi mới bắt đầu sửa. Sửa được rồi mới tiến. Tiến tới vô cùng tận.

Theo chúng tôi được hiểu, thế gian này càng làm càng động, càng nói càng sai, từ cổ chí kim vẫn như thế.

Chúa xuống cứu thế, đóng đỉnh Chúa
Phật xuống cứu độ, hãm hại Phật

Đức Thầy xuống truyền Pháp cũng bị chống phá đủ chuyện, bên ngoài chống phá thì ít, mà bên trong đạo chống phá thì nhiều, lập ra nhóm bất mãn, bất bình trên mạng nói xấu đủ điều ... Chúng tôi thắc mắc hỏi Đức Thầy. Đức Thầy nói: Nó phá là chuyện của nó, mình làm chuyện của mình. Chuyện của Vô Vi làm đi trước cái đời vài chục năm, sau này tụi nó mới hiểu.

Lúc chúng tôi hiểu đạo hỏi Đức Ông Tư cho biết như sau: Mình có cái đúng của mình, họ có cái đúng của họ. Họ có thể chê trách mình, mình không được chê trách họ. Chia sẻ đến đây xin tạm ngừng.

Kính chào các bạn.
Quý thương,
Bành-Chí

THƠ BẠN ĐẠO

Kiếp Sống Vô Thường

Đòi người kiếp sống vô thường
Sớm còn, tối mất ai lường được đâu
Sống đời giữ tinh ban đầu
Là ta phải giữ đậm sâu nghĩa tình
Ta chết, đi bằng tâm linh
Thế xác bỏ lại, hữu hình thế gian
Trải qua nhiều cảnh nhiều màng
Tu học tiến hoá phát quang tâm hồn
Trở về với Đấng Thế Tôn
Yên vui thanh nhẹ phần hồn thăng hoa
Kiếp người nhanh bước trôi qua
Chỉ trong một thoáng là ta đã già
Và rồi bệnh tật lộ ra
Bước gần cái chết là ta lên đường
Sanh, Lão, Bệnh, Tử thẳng đường
Không ai tránh khỏi vô thường ai ơi
Kiếp người ngắn ngủi đừng chơi
Hãy mau tu sửa học lời thức tâm
Trui luyện từ bi nẩy mầm
Tâm linh tiến hoá âm thầm bước đi
Đi về cảnh giới huyền vi
Vô thường chợt đến ta thì tiến thẳng
Điễn quang thông suốt cân bằng
Ta thì thành đạt kiếp người thăng hoa.

Thủy Bùi. Missouri 26/5/2020

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

KÍNH XIN THÔNG BÁO
ĐẾN QUÝ BẠN ĐẠO GẦN XA.
THÀNH TÂM HƯỚNG THƯỢNG .

Xin vui lòng :

Hướng tâm cầu Nguyện , cho hương hồn

Ông : Dương Văn Tân

Sanh Ngày 16, tháng 6 năm 1945

Tuổi Ất Dậu thọ được 75 tuổi

Pháp Danh : Minh Tiên

Mất lúc 10 giờ sáng ngày 25/5/2020 .

(Tức mùng 3 âm lịch tháng +4 năm Canh Tý) Tại Nhà: 12813 Tomahawk Lane
Norwalk, Ca 90650 Hoa Kỳ

được Siêu thăng tịnh độ.

Ông Dương Văn Tân là Cha ruột của Bạn đạo Dương Như Tùng đang ở California Hoa Kỳ.

Thành thật cảm ơn Quý Bạn Hiền gần xa .

HƯỚNG TÂM NGUYỆN CẦU

Thành tâm hướng thượng Bề trên

Ông Tân thượng lộ vững bền bình an

Ra đi hoà nhập thiên đàng

Đời đời thoát tục an nhàn thiên thu .

Đa tạ quý Bạn trùng tu .

Hướng tâm cầu nguyện công phu đêm ngày.

Thanh Quang ban chiếu Hương hồn

Ông về Nguồn cội sanh tồn cha yêu .

Sống trong nguyên lý tình siêu. .

Phật trời ân độ mọi điều vui yên .

Trường chay thường niệm tạo nền

Tham thiền nhập định thuận bền cõi thiên .

Nam Mô A Di Đà Phật

Vạn Vật Thái Bình

Mỹ Tho . Thứ Ba ngày 26/5/2020

Kính Bái

Cao phước Còn

Kính chúc Ông Dương Văn Tân ra đi được thượng lộ bình an . .....

Tiêu diêu nhẹ gót trần gian

Làm dân đất Phật thiên đàng cha yêu .

Kính chúc quý Bạn hiền thân tâm thường an lạc , tu hành tinh tấn .

Chân thành đa tạ . Quý Bạn Đạo nhiều lắm.